

leden 08

dpp6

.....
D I V A D L O
P E T R A
B E Z R U Č E

hypermarket

milí naši diváci,

možná máme tak trochu problém. Pokusím se vysvětlit. Abyste měli Váš oblíbený Zpravodaj na stole hned z kraje ledna, musím tyto řádky psát několik dní před Štědrým večerem. No, a protože potřebujeme doplnit náš skvělý herecký soubor o pár nových tváří, požádali jsme letos písemně Ježíška, aby to zařídil. A tady ovšem může nastat problém. Víte, jak to chodí. Dítě si přeje hračku, třeba autíčko, řekne, jaké by mělo být, a čeká. Rodiče chodí po obchodech, přesně takové autíčko nemohou najít, a tak koupí podobné. Jenže děcko chtělo jiné. A tak teď čekáme my a trneme, aby se Ježíškovi „nákup“ podařil. Ale co když ne?! Co když pod stromečkem najdeme herce, kteří nám nebudou sedět? Co když se Ježíšek přehmátne a nadělí nám herce staré, když my chtěli mladé? Co když třeba nebudou dostatečně pracovití, tak, jak jsme zvyklí? Co když Ježíšek nebude dost důsledný a přinese nám herce cizí, kteří nebudou umět česky? No prostě, asi to nebyl šťastný nápad. Ale řeknu Vám jedno, jestli to dopadne nějak blbě, příště už na přepracovaného Ježíška spoléhat nebudeme. A po Novém roce si jednoduše herce obstaráme sami, a přesně podle našich představ. Tak to uděláme! Přeji Vám, abyste po celý rok 2008 byli v dobré kondici, chodte k Bezručům, buďte hodní a nelítejte. A pozor, podle meteorologů bude v lednu zima a v noci bude tma! Váš Jirka Krejčí

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / finančně podporuje také moravskoslezský kraj / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jirí krejčí** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejkalová** a **tomáš suchánek** / jazyková korektura **jaroslav smejkal** / foto **petr hrubeš**, **tomáš ruta**, **jaroslav kocian**, **hana pokorná** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** / předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 90 Kč (studenti) a 130 Kč (dospělí)

SKUPINA ČEZ

květiny na premiéru dodává
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

první kulturní portál
www.scena.cz

prolomit vlny

vivian nielsen, lars von trier

1. února 2008
v 19 hod. v dpb

strhující příběh o síle a moci lásky / zapadlá vesnička v severním skotsku / hluboce věřící, naivní bess se provdá za protřelého a světáckého jana / jejich štěstí trvá jen krátce / brzy po sňatku totiž manžel utrpí úraz a ochrne / zdrcený jan nesnese pomýšlení, že se již nikdy nebude moci se svou ženou milovat / přesvědčí proto bess, aby spala s jinými muži... / dramatizace scénáře k filmu larse von triera / víra, utrpení i nevinnost / obyčejně neobyčejné zázraky / střet dvou nesmiřitelných světů / co všechno lze obětovat lásce? / a stojí nám pak to peklo za to? / překlad pavel peč / režie a výprava andré hübnér-ochodlo / úprava ilona smejkalová, andré hübnér-ochodlo / dramaturgie ilona smejkalová / hudba adam żuchowski / v hlavní roli – sylvie krupanská / dále hrají – přemysl bureš, tomáš dastlík, viktor dvořák, kateřina krejčí, tomáš krejčí, norbert lichý, lukáš melník, zdena przebindová a jan vlas / česká premiéra 1. února 2008

premiéra

leden 08

hypermarket

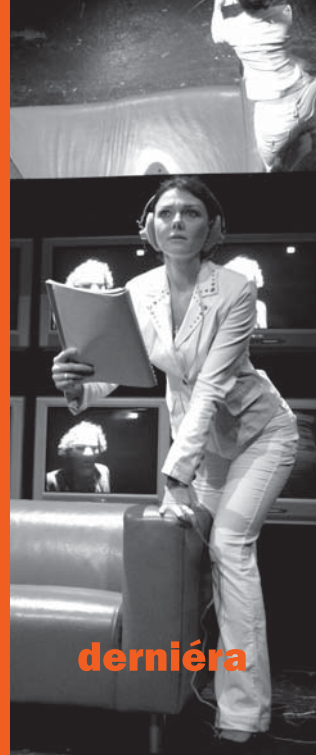
viliam klimáček

11. ledna 2008
v 19 hod. v dpb

tragikomický příběh nešťastníků bloudících atraktivní džunglí hypermarketového světa / anna – „recitátorka“ reklam v obchodním domě / karin – neúspěšná herečka / ian – manažer / eva – prostitutka / petr – bývalý estébák / smutní klauni, snažící se zběsile naplnit scénář lidských příběhů / všichni se jednoho dne potkají v hypermarketu / někteří tu pracují / někteří nakupují / někteří provokují... / slovenská emotivita versus český sarkasmus / láska, sex, nevěra, prostituce i drogy / opravdu luxusní zboží / celá sada za akční cenu / ve slevě / kup čtyři, a pátou dostaneš zdarma / nevhodné pro osoby trpící strachem z uzavřených prostor / čím více nakoupíte, tím více ušetříte / den, kdy jste nebyli nakupovat, považujte za ztracený! / překlad viliam klimáček, ilona smejkalová / režie janusz klimek / dramaturgie ilona smejkalová / výprava janusz klimek / hrají – zdena przebindová, markéta haroková, přemysl bureš, tereza vilišová a norbert lichý / moravská premiéra 19. ledna 2007

zpravodaj dpb

derniéra

3 / 4

zpravodaj dpb

should i stay or should i go? skutr

unikátní autorský projekt, zabývající se fenoménem odchodu / Inscenace plná metafor a imaginace / fyzického pohybu a poetických obrazů / jevištní báseň / otázky bez odpovědí / 2 x 3 příběhy o rozhodnutí zůstat, nebo odejít / 6 herců a přes 300 cihel na jevišti / existuje něco jako láska k domovu? / proč domov opouštíme? / jaké nás ženou sny? / jaké nás ženou běsy? / co hledáme? / odcházíme? / kam? / utíkáme? / proč? / vracíme se? / režie skutr (martin kukučka, lukáš trpišovský) / scéna jan polívka / kostýmy daniela klimešová / hudba petr kaláb / pohybová spolupráce adéla laštovková stodolová / dramaturgická spolupráce ilona smejkalová / hrají kateřina krejčí, sylvie krupanská, tereza villišová, viktor dvořák, tomáš krejčí a jan vlas / česká premiéra 23. listopadu 2007

balíček od bezručů – do divadla ve dvou!

Oněgin: Kdybych se všude, zde či tam, / necítil tak... strašlivě sám. / Mou duši znovu touhy plují / a nedají mně pokoje. / Ne, hříchů svých nelituji, / však jednoho mně líto je. / Já kdysi, příteli můj drahý, / pokládal lásku za nástrahy / své volnosti – a urazit / jsem dokázal nejčistší cit, / jaký kdy planul v srdci ženy. / A z ješitnosti, možná též, / že miloval jsem příliš lež, / svou hloupou vášní rozběsněný, / zabil jsem ještě... přátelství. / A tohle všechno ve mně tkví / jak jizva, kterou nelze scelit, / jak šrám, jenž stále živý je.

Generál: Potřebuješ se rozveselit / a nechat filosofie.

Oněgin: Jak málo dneska člověk vidí / opravdu chápajících lidí.

Generál: Viš, příteli můj nejdražší, / co chmury tvé teď zaplaší? / Návštěva divadla. A s dámou...

Oněgin: S kým já bych do divadla šel? / A kde bych lístky sehnat měl?

Generál: Ach! Tobě dosud není známo, / že od Bezručů balíček / je nejmilejší z vábníček?

balíček od bezručů / s opravdu lákavým obsahem / nabízíme srdcervoucí i zběsilé tituly / 5 kupónů / každý z nich proměníte za dvě volné vstupenky / na libovolné představení z produkce našeho divadla / platnost kupónů do prosince 2008 / cena balíčku pro studenty 700 Kč, pro dospělé 1000 Kč / bližší informace na www.bezrucy.cz / neváhejte!

křeslo pro hosta

aneb představujeme **Andrého Hübner-Ochodla**, režiséra inscenace „Prolomit vlny“

André Hübner-Ochodlo, muž mnoha tváří, německý divadelní herec, režisér a výtvarník, zakladatel a ředitel divadla Atelier v polských Sopotech, milovník poezie a také šansonier i interpret jidiš písní. Absolvent prestižních univerzit v Německu a Polsku. Stážista v Rusku na moskevské Tagance, zkrátka Evropan s rozpětím od Atlantiku po Ural.

Depresivní témata v mých inscenacích: Neustále si uvědomuji, že můj čas je omezený, a proto se musím koncentrovat na témata, která se mě opravdu dotýkají. Je to vždycky stejné – čtu text, a když na mě křičí: „Čti mě znovu!“ nebo: „Udělej se mnou něco!“, rozhodnu se do toho jít. Do práce vždy vkládám veškerou svou vášeň. Jinak bych měl pocit, že podvádím sebe, herce i publikum.

Proč miluji skandinávskou dramatiku: Agnieszka Osiecka říkala: „Dva lidé jsou peklo.“ To mě zajímá a nikdo kromě skandinávských autorů nemá talent a schopnost proniknout

do tohoto tématu tak hluboko – ještě hlouběji než hluboko! Jaká úžasná tradice: Strindberg, Ibsen, Bergman a v neposlední řadě Norén. OK, ještě je tu Albee a „Kdo se bojí Virginie Woolfové?“. Ale to je vše.

Mí nejoblíbenější autoři: Existují tři autoři, v jejichž dramatech nacházím celý vesmír, který mě naplňuje beze zbytku: Čechov, Tabori a Beckett. Nemohu se nějak nadchnout současnými dramaty. Mým guru je Beckett! Co dalšího může být ještě řečeno po něm?

Co je podle mne dobré divadlo: Divadlo není služebníkem literatury ani místem pro politické diskuse, jako například tisk. Od dobrého představení očekávám, že mě nebude nudit a odpoutá mě od reality tak daleko, že zapomenu i na svět uvnitř mě samotného a budu schopen objevovat okolní svět i sebe sama z odlišného pohledu. Když jdu do divadla a během představení nenastane jediný moment, kdy mi naskočí po těle husí kůže, je to pro mě ztracený večer.

Jak vzpomínám na první práci u Bezručů: Až do roku 2000, kdy jsem poprvé pracoval v České republice, jsem vždy režíroval své hry ve svém divadle Atelier. Když se pak naskytla šance premiérovat „Vlky“ Agnieszky Osiecké v Ostravě, přijal jsem pozvání hlavně kvůli Agnieszce – abych přispěl k mezinárodní reputaci jejího díla. Byla to však současně velmi přínosná zkušenost pro mě. Miloval jsem práci s ostravskými herci a myslím, že jsme se obohacovali vzájemně.

Co mě napadá nad hlavními motivy hry „Prolomit vlny“:

Láska Víc si pamatuji bolest po rozchodu než pocit opojení z doby, když jsme ještě byli spolu. Jen díky své německé disciplíně se z toho dostávám bez šrámu na duši. A i přes to, co si o mně lidé myslí, vím, že jsem schopen se lásce zcela oddat a zapomenout na sebe. Možná až moc. / **Víra** Věřím v nevinnost malého dítěte. Věřím v čistou lásku matky. Věřím v instinkty divokých zvířat a možná věřím, že jednou přijde Mesiáš. / **Obět'** Možná to, že před svým

vystoupením celý den nejím, bolí mne strašně břicho, mám pocuchané nervy a špatně spím, je příliš velká oběť pro ten krátký čas na scéně. Ale ta hodina na jevišti mi přináší tolik štěstí, že to vlastně ani oběť není. Na rozdíl od historie dnes nežijeme v extrémní době a jen velmi zřídka musíme usilovat o obětování sebe sama či vlastní svobody. / **Svoboda** Neuměl jsem si nikdy představit, že bych měl přijmout práci s pravidelnou pracovní dobou v nějaké instituci. Když jsem byl malý, řekla mi moje babička, že nejvyšší prioritou je svoboda. Ano, opravdu chci být nezávislý. Nemohu fungovat tak, jak mi řekne šéf. Strašně rád bych byl zodpovědný výlučně svědomí, ale to je obtížné, neboť ostatní lidé jsou závislí na mém způsobu myšlení. To je situace, se kterou se nemohu vnitřně vyrovnat – proto opouštím krok za krokem práci u divadla a můj život více a více zaplňuje hudba. / **Smrt** Myslím, že život je pochybný dar. My všichni se musíme vypořádat se smrtí a nějak nevíme, jak na to. Pouze lidé, kteří skutečně věří v Boha a v život po smrti, jsou šťastní. Oni žijí pro smrt a umírají s úsměvem na rtech. Já dělám divadlo pro ty ostatní. Říkejme tomu smrtelná terapie. / **Sny** Naučil jsem se nepříliš mluvit o svých snech, abych jim dal šanci spatřit světlo světa.

křížový výslech

lukáš melník
obvinění: ve vlnách

00000022

00000022

00000022

V = vyšetřovatel O = obviněný

V: Tvou absolventskou rolí na JAMU byl Král Lear v inscenaci „Hra na Leara“. Říká se, že někteří starší a zasloužilí herci poté, co dostali tuto (vpravdě životní) úlohu, zemřeli. Ty ses, i díky svému mládí, takové eventuality nemusel obávat. Přesto – jak jsi to přežil?

O: **Přežil a sebe i posílil. Jak? To sám netuším, ale na konci představení jsem byl vždycky naprosto vyčerpán... Krásný to pocit.**

V: Lear v sobě nese i témata týkající se komplikovaných rodinných vztahů. Z jakých témat či běsů jsi – ve svém věku – čerpal Ty?

O: **Nastudování role obnášelo téměř půlroční kolektivní přípravu s vedoucí ateliéru Oxanou Smilkovou. Diskuse, psychologické rozbor, sledování filmů a určitě i má intuice, kterou se často nechávám vést – to vše nakonec ve mně Leara objevilo.**

V každém z nás je něco learovského.

V: Na úvod svého angažmá u Bezručů jsi vyfasoval dvě role po Pavlu Gajdošovi, nervního Soleného ve Třech sestřích a charakterního Banqua v Macbethovi. Jaké to bylo, naskočit během pár zkoušek do rozjetého inscenačního vlaku?

O: **Trochu nevděčná práce, ale na druhou stranu i výzva, kterou jsem nemohl nechat jen tak bez boje. Nerad prohrávám!**

V: Básník Lenský, Tvá první regulérní role v DPB, je naivita sama. Miluje Olgu tak horoucně, až se tomu téměř nechce věřit. Rozumíš mu? Dokázal bys taky tak bezmezně, naivně a absolutně zbožňovat vysněnou ženu?

O: **Už se stalo... (smích).**

V: Máš za sebou druhý týden zkoušení nové inscenace „Prolomit vlny“. Už teď je víc než patrné, že pastor, kterého hraješ, bude velmi stylizovaný, možná divákům až nepřijemný. Zdá se, že se dokonce v jeho narcistických kázáních vyžíváš... To vypadá, jako bys měl s fanatismem nějaké osobní zkušenosti...

O: **Protože jsem spíše introvert, energické role mne strašně přitahují. Můžu se tak doslova vyřádit, a nikomu „neublížit“.**

V: Každý z nás má nějaké vlastní vlny, o jejichž prolomení se usilovně snaží. Máme před sebou nový rok... Co bys v něm chtěl „prolomit“ Ty?

O: **Přestat kouřit a porazit pana Duba v karambolu!!!**

bezručoviny

1. I když je toto číslo Zpravodaje lednové, v době, kdy jej pilně připravujeme, máme před sebou teprve Silvestra. Z tohoto důvodu jsme pro vás připravili malý bonbónek, květnovou fotografii z denního tisku. To, že si někteří lidé myslí, že herci, herečky a vůbec všichni umělci jsou jen jakási podivná zvířátka, je všeobecně známo. Že se ovšem takovou zprávu dozvíme přímo v kulturní rubrice jednoho z nejčtenějších českých deníků, zaskočilo i nás.

2. Opravdu nabitý první adventní týden má za sebou náš oblíbený dramatik Petr Kolečko. Krátce po sobě absolvoval totiž hned tři premiéry! Nejprve scénické čtení svého nejznámějšího titulu „Britney goes to heaven“ v New Yorku(!) a poté první uvedení své nejnovější hry „Láska vole“ v pražském DISKu. Premiérový týden pak zakončil v A studiu Rubín hrou „Zlatý prsten Jana Třísky“, již napsal společně s Tomášem Svobodou – na paškál si v ní vzali, stejně jako v „Britney“, podivný kult celebrit, hvězdnosti a především bulvární novináře, kteří výše popsané s radostí spoluvytvářejí. Svoji spanilou jízdu vygradoval nekonformním vystoupením na téma „život i kariéra

divadla, koncerty, výstavy

tů ZSP Katovice (do 13. 6.), **Galerie Mlejn:** Ivo Sýkora - obrazy, plastiky (do 22. 5.), **Atelér Mlejn:** Tereza Maršiková - obrazy, objekty (do 30. 5.), **Galerie Magna:** Karel Vysušil: Barevný svět Karla Vysušila (do 22. 6.).

VÝSTAVA OHROŽENÝCH DRUHŮ ZVÍŘAT je otevřená do 25. května v kostele svatého Václava v Opavě. Foto: Archiv

Britney Spears“ v hudebním pořadu ČT „Musicblok“. Jeho hodnocení intelektu Britney se ovšem u některých diváků neseťkalo s pochopením, a tak bylo internetové bezručácké fórum opět přímo zavaleno jejich rozhořčenými reakcemi.

3. Vpravdě velmi netradičně začal čas adventu i hercům DPB. I když na první čtenou zkoušku přišel režisér André Hübner-Ochodlo s jasnou vizí, jak inscenaci obsadit, po několikanásobném přečtení i důkladném studiu fyziognomie, hlasů, zvyků, zvuků či gest jednotlivých aktérů nezůstal z původního obsazení kámen na kameni. Téměř každý z pánské šatny dostal nakonec přidělenou jinou úlohu, než o kterou původně usiloval či ke které inklinoval. Ano, koncepce pana režiséra je velmi překvapivá, a my už teď můžeme slíbit, že ti diváci, kteří původní film dobře znají, budou zřejmě velmi překvapeni!

vo co, že nevíte...

Jak se jmenovala zatím poslední inscenace, kterou režisér André Hübner-Ochodlo režíroval v DPB?

Na výběr máte ze tří možností: a) Výmlat, b) Cinzano, c) Vlci. Svě tipy posílejte do 15. ledna na adresu info@bezruc.cz.

Jako autorku nejtipnější odpovědi z minulého čísla jsme vyhodnotili Katrin Veverkovou z Brna, která vyložila pseudonym SKUTR coby SKUpinovou TeRapii. Vyhrává dvě volné vstupenky na kterékoliv z našich představení.

chtěl bych dodat

reakce na fóru www.bezruc.cz –
výběr z nejzajímavějších příspěvků

should i stay or should i go... / něco tak jedinečného a krásného jsem doposud na divadle neviděla....děkuji všem zúčastněným a těším se na další, snad neméně emotivní zážitek... 23. 11. 2007 23:24, Romana

britney-super výkon!!!! / Zdravím všechny herce z inscenace Britney...Musím říct, že „náhradní“ představení bylo SUPER! Nevím čím to je, ale bylo lepší než to první, které jsem viděla. Opravdu jsem se bavila od začátku do konce. A navíc taneční kreace a celkový výkon pana Dvořáka byly úžasné!!!!!!!!!!!!Jen tak dál!!!! chvilkové improvizace skvěle zapadly do hry.. Už se těším na další představení. 01. 12. 2007 16:05, Hanka M.

Macbeth 30. 11. / Přijeli jsme se v pátek podívat na Vaši inscenaci Macbeth a opravdu to stálo za dlouhou cestu - ta hra je u vás fakt dobrá, krásně inscenovaná. Jen první půlka byla malounko rozvláčnější, ta by možná snesla menší zkrácení, ale druhá už je naprosto bez chyby. Hra je akční, nutí k zamyšlení, provokuje i vyloudí úsměv. Skvěle jste vybrali i představitele Macbethů - my jsme viděli Martina Siničáka a Terezu Chytilovou a oni tu inscenaci opravdu táhnou nahoru, co to jde. Jsou úžasní, jak jsou odporní a současně i budí soucit, jak vám připadají normální a zase zvrácení, věříte jim a zase je nechápete... Celý děj v nás zůstává zarytý a ještě cestou domů jsme přemýšleli, že jsme se jako lidé za ta staletí zase tak moc nezměnili, že některé lidské city a touhy jsou věčné... Skvělý zážitek, děkuji vřele všem tvůrcům i umělcům... Zase někdy nashle. 05. 12. 2007 15:26, Jana a Roman

dubovo okénko

čtème dnes, prosím, jako projev levicově zaměřeného politika (i když u nás je to vlastně jedno), takže:

„PROLOMILI JSME VLNY ČASU A OCTLI JSME SE V NOVÉM ROCE, V ROCE 2008. DOUFEJME, ŽE BUDE VESELEJŠÍ, LEPŠÍ A SROZUMITELNĚJŠÍ, NEŽ TEN MINULÝ, TEN 2007.

VAŘME RADOSTNĚJI, ZDRAVĚJI, LEVNĚJI (CHÁ) A LÉPE!!! PŘIBLIŽME PROPORCIONÁLNÍ STRAVU ŠIRŠÍM MASÁM! A HLAVNĚ, A TO ZDŮRAŽŇUJI, HLAVNĚ MLADÝM! PTÁTE SE MĚ, JAK, JAK ZAHUŠŤOVAT? GRANULEMI!!! SAMOZŘEJMĚ, GRANULEMI!!! DOSŤ BOLO ZÁSMAŽKY! PRYČ SE STROUHANÝMI BRAMBORAMI! HANBA ŽLOUTKU!...

RECEPT?!... .. JAKÝ RECEPT?!

... JÓ, RECEPT... AHÁ... .., TOŽ ZANOTUJME OSVĚDČENOU PÍSEŇ OLDY ŘÍHY A VĚTŠINY NAŠICH POLITIKŮ: NĚKDY PŘÍŠTĚ...”

BEZRUČÁKŮM ZDAR A WSZYSTKIEGO NAJLEPSZEGO W NOWYM ROKU, HERR HÜBNER-OCHODLO!!!

... .. doufám, že jste se nenechali unést jako já. *Dub!*

aneb (malé) zamyšlení tomáše krejčího
nad fotografií lukáše melníka

bezručovo obludárium

aneb naše foyer

Po jedenadvaceti letech mi máma oznámila, že mám vzdáleného strejčka z Rakouska. Hned jsem na něj začal hledat nějaký kontakt (telefon, adresu...), cokoli, abysme se konečně mohli setkat. A povedlo se. „Za tejdene přijede,“ řekla. Tejdene utekl jako voda. Zrovna jsem se koukal na televizi, když u našeho domu zastavil černej nablejskanej bavorák. Z něj vystoupil von. Můj strejček!!! Na první pohled docela sympaťák, ale... co to má na sobě?! Dobře, chápu, asi chtěl vypadat stylově. Běžel jsem rychle po schodech ke dveřím, abych mu vtevřel, ale von už tam stál v plný svý kráse... „Čáááú, jsem tvůj strejček z Rakouska a mám pro tebe plnou bednu angličáků!“ ... No, trochu jsem se zarazil... Po chvíli

se usmál a podal mi ruku. Dali jsme si voběd, pár skleniček bublinkový minerálky a po tý jsem mu nabídl cigaretu značky Start. Zapálil si ji, potáhl a málem se udusil... S vobrovským kašlem mi pak oznámil, že už musí jet zpět domů. Poděkoval za voběd a dal mi tamtu bednu plnou angličáků. Řek jsem si, že ji radši vtevřu, až vtevřu. Doprovodil jsem ho k autu, von nastoupil a pak vtevřel. Vyběhl jsem po schodech nahoru a vtevřel bednu. Ale žádný angličák tam nebyly. Byla plná anglickejch... cínovejch... vojáčků. Už nikdy se u nás neukázal. Akorát tak za měsíc mi přišel divnej dopis. Bylo v něm jen jedno slovo: „Nekuř!“ A podpis – „Tvůj strejček!“ P. S. Jsem v Anglii...

kritiků se nebojíme

evžen oněgin

Největší obdiv si zaslouží ústřední dvojice, Tomáš Dastlík a Tereza Vilišová, která se s tímto omezením dokáže bravurně vypořádat, což je ještě umocněno uvědoměním, že celé představení je ve verších. Tomáš Dastlík tak po odchodu Jana Hájka do pražského Národního divadla dává již poněkolikáté jasně najevo, že Hájkovu pozici herce, na kterého se v Ostravě cíleně chodí, zaujme právě on. Tereza Vilišová své výlučné postavení mezi místními mladými herečkami zcela s přehledem potvrzuje. Právě v její tváři se zračí každý záchvěv ženina nitra tak čistě, že by už nemusela používat slova. Na malém prostoru svého obličje rozehrává velké divadlo vnitřního boje, který Taťána ve vztahu k Oněginovi zakouší. Režisérovi se v tomto představení podařilo vyjít lásku v její nejčistší podobě. (...) Obdiv zaslouží i odvaha převést Puškinovy verše na divadelní prkna. S jistou mírou nadsázky by se totiž dalo tvrdit, že v dnešní době poezii skoro nikdo neče. Dokonce ani ti, kteří ji sami píšou. A tady verše slyšíme ze scény. Stávají se tak součástí promyšleného soustrojí divadelní inscenace. Vše dohromady vytváří účinnou rozbušku, která vtáhne diváka plně do děje, nedá mu vydechnout a na konci mu dopřává nevídanou situaci – emocionální výbuch, kdy má společně s hlavními představiteli slzy v očích. Divadlo Petra Bezruče otevírá svou Srdcervoucí sezónu ve velkém stylu. Jan Mikulášek v Evženovi Oněginovi dotáhl svůj rukopis téměř k dokonalosti a servíruje zážitek opravdu nevídaný. Oba představitelé hlavních rolí by si přinejmenším zasloužili nominaci za herecké výkony v každoročních divadelních anketách. Patrik Hronek, Literární noviny, 8. listopadu 2007

Mikulášek text radikálně seškrtal a pro vyjádření obsáhlejších pasáží využil jevištní zkratku: Oněginův znužený, monotónní společenský život v Petrohradě naznačil úsporně, ale účinně opakováním krátké sekvence, jejíž tempo se stále stupňuje a vrcholí dvouslovnou ústní přestřelkou mezi Oněginem a sluhou. Díky razantní úpravě textu se příběh bez zbytečných řečí velmi rychle posouvá vpřed a zároveň vzniká prostor pro zklidnění, poeticky zpomalené výstupy. Režisér předlohu neaktualizuje, ale nechává jednoduše vyznít nadčasový milostný příběh. Takřka všechny postavy však vyrocuje jako směšné karikatury (snad viděné očima Oněgina): potrhle rozčuchaný Lenský se neustále přihloupě směje na plné kolo, Olga je koncentrátem hlouposti a banality... Vedlejší zápletky jsou seškrtány, dokonce ani vztah Lenského s Olgou netvoří dostatečně silný pádný k hlavnímu milostnému tématu. Veškerá pozornost diváka se soustředí k ústřednímu páru a k nezadržitelně se blížícímu tragickému závěru. (...) Jan Mikulášek vytvořil u Bezručů nepřehlédnutelnou, výrazně herecky i výtvarně stylizovanou inscenaci, která i přes osobitý přístup zůstává věrná původnímu příběhu. Markéta Dolníčková, Divadelní noviny, 14. listopadu 2007

should i stay or should i go? skutr

unikátní autorský projekt, zabývající se fenoménem odchodu / režie skutr (martin kukučka, lukáš trpišovský) / hrají k. krejčí, s. krupanská, t. vilišová, v. dvořák, t. krejčí a j. vlas / délka představení 1 hod. 5 min

evžen oněgin alexandr sergejevič puškin

jeden z nejslavnějších milostných příběhů všech dob / režie jan mikulášek / hrají t. dastlík, l. melník, t. vilišová, s. krupanská, k. krejčí, j. vlas, t. krejčí a p. bureš / délka představení 1 hod. 40 min

o princezně, která ráčkovala

magdaléna turnovská

oprrrravdu humorrnná hrrra prrrro rroztočila i odrrostlejší rrobátka! / režie jindřich šimek / hrají t. vilišová, k. krejčí, v. dvořák, m. čapková, t. dastlík a t. krejčí / délka představení 1 hod. 5 min

čtyři vraždy stačí, drahoušku

nenad brix, miloš macourek, oldřich lipský

bláznivá situační komedie podle kultovního českého filmu / režie jan mikulášek / hrají v. dvořák, z. przebindová, m. haroková, m. čapková, n. lichý, p. bureš a další / délka představení 2 hod. 10 min

macbeth william shakespeare

moderní zpracování shakespeareovy krvavé tragédie / režie martin františák / hrají t. dastlík nebo m. siničák, p. bučková nebo t. chytilová, n. lichý, j. vlas, l. melník, v. dvořák, p. bureš, t. krejčí, z. przebindová, a. sasínová-polarczyk, k. krejčí, m. čapková, t. vilišová a v. syslová / délka představení 2 hod. 25 min

hypermarket viliam klimáček

den, kdy jste nebyli nakupovat, považujte za ztracený! / režie janusz klmsza / hrají t. vilišová, p. bureš, m. haroková, n. lichý, z. przebindová / délka představení 1 hod. 20 min

britney goes to heaven petr kolečko

nebeská komedie, parodující umělý svět reality show / režie daniel špinar / hrají t. vilišová, v. dvořák, t. dastlík, m. čapková, j. vlas a t. krejčí / projekt vznikl za finančního přispění grantu dilla / hraje v márnici / délka představení 2 hod. 10 min

tři sestry anton pavlovič čechov

tragikomický boj mezi životní realitou a sny / režie jan mikulášek / hrají m. haroková, t. vilišová, d. zábranská, j. vlas, s. krupanská, t. jirman, p. liška nebo m. pospíchal, t. dastlík, v. dvořák, l. melník a k. krejčí / délka představení 2 hod. 30 min

repertoár

čt 3. 1.	18.00
pá 4. 1.	19.00
po 7. 1.	18.00
út 8. 1.	10.00
st 9. 1.	10.00
čt 10. 1.	09.30
pá 11. 1.	19.00
so 12. 1.	19.00
po 14. 1.	19.30
út 15. 1.	10.00
st 16. 1.	18.00
čt 17. 1.	19.00
pá 18. 1.	19.00
út 22. 1.	09.30
st 23. 1.	19.00
čt 24. 1.	18.00
pá 25. 1.	19.00
pá 1. 2.	19.00

should i stay or should i go / sk. N

britney goes to heaven / mimo předpl.

should i stay or should i go / sk. D

o princezně, která ráčkovala / pro školy

čtyři vraždy stačí, drahoušku /
zájezd do nového jičína

britney goes to heaven / zájezd do haviřova

hypermarket / mimo předplatné

should i stay or should i go / sk. X

britney goes to heaven / zájezd do znojma

britney goes to heaven / zájezd do znojma

evžen oněgin / sk. L

tři sestry / mimo předpl.

macbeth / mimo předpl.

britney goes to heaven / zájezd do haviřova

čtyři vraždy stačí, drahoušku / mimo předpl.

evžen oněgin / sk. N

should i stay or should i go / sk. S

prolomit vlny / sk. PK

zájezd

zájezd

derniéra

zájezd

zájezd

zájezd

premiéra

leden 08

dpb

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE